

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9248/2024
28.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Терзић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., чији је пуномоћник Милан Козомора, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Гордана Маленица Станић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1335/23 од 21.11.2023. године, у седници одржаној 28.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1335/23 од 21.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1335/23 од 21.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3344/22 од 18.01.2023. године, ставовима првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде штете за душевне болове због умањења животне активности 240.000,00 динара, за физичке болове 150.000,00 динара, за страх 120.000,00 динара и за душевне болове због наружености 48.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 18.01.2023. године до исплате. Ставом трећим, одбијен је тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете преко досуђених, а до тражених износа, у износима ближе наведеним том ставу изреке. Ставом четвртим и петим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 310.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је одбијен захтев за исплату законске затезене камате за период од 18.01.2023. године као дана пресуђења до исплате. Ставом шестим и седмим изреке, одлобеђени су тужилац и тужени ГГ плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1335/23 од 21.11.2023. године, одбијене су жалбе тужених и првостепена пресуда је потврђена у усвајајућем делу и одбијен су захтеви тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ГГ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете, у чињенично-правној ситуацији да је тужилац приликом извођења радова постављања фасаде на кући у сувласништву тужених ББ и ВВ, које су извођење радова уговориле са туженим ГГ који је ангажовао тужиоца, задобио тешке телесне повреде опасне по живот, при чему приликом извођења радова нису примењене мере безбедности и заштите на раду, те је тужбени захтев усвојен с позивом на одредбе чланова 154., 173., 174. и 207. Закона о облигационим односима.

Према становишту Врховног суда, побијана одлука је донета правилном применом материјалног права, према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати. Наводима ревизије се не указује на спорна права питања од општег интереса и на правна питања у интересу равноправности грађана, већ се указује на чињенична и правна питања конкретног спора и у свему понављају наводи истицани у жалби против првостепене одлуке, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Наводи о превисоком одмерењу накнаде нематеријалне штете не представљају разлог из члана 404. ЗПП који би оправдавао закључак о дозвољености посебне ревизије, јер се накнада штете одмерава зависно од околности сваког конкретног случаја, а уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке које би, због другачијег одлучивања, оправдавале потребу уједначавања судске праксе.

Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради накнаде штете поднета је 13.03.2014. године, а вредност предмета спора побијеног дела износи 558.000,00 динара.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић